

Zespół maszyn do wbijania bali pod konstrukcję mostową (kafar + lokomobila Ransomes, Sims & Jefferies)
MD/T/140, MD/T/1

KAFAR

Wyprodukowano: 1 poł. XX wieku,

Pracował: Rejon Dróg Krajowych w Rawie Mazowieckiej

LOKOMOBILA

Wyprodukowano: 1907 r. - Ipswich, Anglia, Firma: Ransomes, Sims & Jefferies

Pracowała: Dyrekcja Dróg Publicznych w Kielcach

Zespół służył do robót polegających na wbijaniu w podłoże, odpowiednio przygotowanych pali drewnianych w grunt lub w dno rzeki dla posadowienia konstrukcji mostu, szalunku.

Zespół składa się z kafara oraz silnika parowego lokomobili. Napęd z silnika parowego przenoszony był na kafar za pomocą pasa transmisyjnego.

Kafar składa się z dwóch zasadniczych części tj. baby lub młota – uderzającego we wbijany pal z odpowiednią siłą oraz wieży niezbędnej do podnoszenia i ustawiania samego pala jak również uzyskania odpowiedniej energii przez młot lub babę. Tego typu kafary miały konstrukcję rozbieralną drewnianą lub metalową. Mogły wbijać pale zarówno drewniane jak i żelbetowe lub służyć do wyciągania np. kształtowników z elementów ścianek szczelnych.

Lokomobila to przewoźny zespół napędowy składający się z kotła, maszyny parowej oraz urządzenia transmisyjnego, konstrukcyjnie zbliżony do małego parowozu. Jest to klasyczny silnik parowy przystosowany do spalania węgla lecz opalany również przy użyciu lokalnych paliw jak torf, drewno, trociny. Szeroko stosowany w XIX i na początku XX wieku do napędu maszyn w małych zakładach, w folwarkach i drogownictwie. Lokomobila wyposażona w kocioł parowy, płomieniówkowy, niskoprężny – dopuszczalne ciśnienie pary ok. 10 atm.